

EDITURA PARALELA 45



Redactare: Cosmin Peța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IONESCU, PETRU

Cartea lumii care-a fost : eseuri / Petru Ionescu. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2838-1

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

PETRU IONESCU

**CARTEA LUMII
CARE-A FOST**

ESEURI

Editura Paralela 45

Eseu cu fosta-i lele-ntre

Don Quijote & Don Juan (donii, donii)!?

I s-a dus buhul de necunoscut și singur. Odată pierdută puterea de-a se-ndrăgosti (altfel, unicul păcat sau numai virtute) oriunde, oricând, oricum și de oricine, luându-l drept altu' vârsta, s-a dezmeticit arătându-și colții timpurii într-un rânjet tardiv a-nțelepciune-n prostie. Du-te-vino-ntre platonice și bordel, între amintirea sau visu' Reginei și prezența ori dorința Mesalinei, oricum ar da-o-n muză sau ar lua-o-n admiratoare (evident, via Melpomene – altfel de pomană pentru propriul suflet à la Narcis), de nimeni și nimic n-are parte (bașca totul). Fără credință, fie ea și-n varianta Iisus & Magdalena (că de Søren vs Regine i s-a cam aplecat), pa și pussy! De basm a fost, de poveste-a rămas. Sau invers.

Eseu K & P

(Viețile para... para-doxa...le-le)

A.S.

Mai toți își doresc gloria unor Eminescu, Emily Dickinson, Hölderlin, Lautréamont, Lautrec, Sylvia Plath, Van Gogh..., dar câți ar accepta să ducă o viață ca a lor?!...

.....

Ca și teama de-ntuneric, de-a ne rătăci pe străzile pe care n-am fost decât cu mama de mână, de-a nu fi prinși cu minciuna și pedepsiți de cei mari, de tunete și fulgere ș.a.m.d., teama de copil – că poți oricând rămâne fără cineva mare care să aibă grijă de tine, fără părinți ori doar o rudă (bașca anii, banii și jucăriile), singur printre străini – ne-nsoțește și ne urmărește toată viața, păstrând viu în noi sentimentul și senzația dependenței față de altcineva sau altceva (altfel, ducându-ne-mpăcați viața-n singurătate) până la moarte. Nesiguranța față de ziua de mâine, resimțită altfel de mai fiecare, devine pentru unii, pe nesimțite, una cu frica de moarte (ba uneori de viață), ajungându-se la o situație proprie doar câtorva, dacă nu unuia singur. Odată scăpat, crezi tu, de obsesia că te-ai putea rătăci și pierde de-ai tăi, altfel veniți

să te ia acasă de la joacă de pe o altă stradă, la lăsarea întinerii... doar ce-ai întors capu' și ai de-a face cu teama, ba chiar neplăcerea în unele cazuri, resimțită în așteptarea și mai apoi primirea telefonului ori telegramei prin care ți se anunță moartea unuia dintre părinți (acum nu mai rămâne decât să devii tu însuți părinte, nu?!). Astfel că locul nașterii și cel morții ți se pare acum la o aruncătură de băț unul de altul, altfel paralele. Pe de altă parte, dispariția oricărei amintiri sau senzații despre chinul trăit ani în șir în adolescență, terorizat la gândul c-o fată ți-ar fi putut descoperi dragostea, e-un semn deja din partea morții.

(Altfel toate astea-s rechiziționate și băgate-n malaxorul sublimării ce dă viață *for the spiritual-heroic refrigerating apparatus, invented and patented in all countries by Dante Alighieri*, cum crede artistul la tinerețe, iar mai pe românește „La operă & glorie“). Dar s-o luăm la sănătoasa de la particular spre general, de la micile tare și complexe către marile imperfecțiuni și dărnări (dacă-n fapt nu cumva treaba-i exact pe dos).

Astfel, pentru că nu putem ignora credința și pe Iisus, să băgăm la cap că – dacă suferința e purgatoriul sufletului creștin (cum reitiera P), iar moartea e suferința supremă, și creștinul înțelege să facă din moarte clipa pentru care credinciosul trebuie să se pregătească toată viața – ideea morții va fi suportată la fel de bine ca moartea însăși (zic sfinții părinți citați de laicii copii). Boala (boala de moarte à la K?!) e starea naturală a creștinilor, pentru că prin ea ești așa cum ar trebui să fii întotdeauna – ni se mai repetă cu obstinație – lipsit de toate bunurile și plăcerile simțurilor și ferit de pasiunile care-l chinuie pe om zilnic... și iac-așa ajungem la sfințenie. Tot ce se poate (sau nu). Oricum, însă, dacă e să fie, chestia asta poate fi de dorit numai pentru cei dedicați

întru totul credinței și ascezei de-aici și bine-nțeles fericirii de dincolo de moarte (vezi next-life, dacă ai ochi pentru așa ceva ori cineva), celor precum *Francisc din Assisi*, *Sfântul Augustin* ori nu mai departe *apostolii* (bașca *Iisus*); dar pentru artiști „păgâni“ și lumești – precum: **Eminescu, Rilke, Van Gogh, Lautréamont, Sade, Toulouse-Lautrec, Dostoievski, Poe, Jimmy Hendrix** etc. – e infernul. Deci, oricum ălalți! Cert e că-n niciun caz nu putem și nici nu cred că e bine să vrem să schimbăm ceva sau pe cineva din această rânduială.

Revenind la „oile“ noastre esopice – să le zicem *Søren* și **Blaise** –, să vedem cât și cum de seamănă întâmplările vieților lor (altfel, apărute și dispărute-n coadă de pește cam la două secole una de alta), că de morți, ce să mai vorbim.

Du-te-vino-ntre *sacru* și **profan** – amestec de sfinți și păgâni, ca văzuți din afară –, deși firi plăpânde și bolnăvicioase amândoi, de mici, nu știu dacă-i putem cataloga drept creștinii-tip, cât mai degrabă oameni normali, apostoli ai normalității lui homo sapiens încă de copii. Doar că fragilitatea fizică pare-a fi fost la ambii semnul timpuriu al spiritualizării și-nsingurării (dămnării și-ndumnezeirii – ce mai, har!). Fără voie-de nevoie (sau poate totuși ceva voit, dar chiar așa!).

Cu o astfel de „speranță de viață“ trăiesc (ba chiar supraviețuiesc) amândoi în jur de 40 de ani cu obsesia că nu prea au cum s-apuce vârsta asta (darămite s-o mai și depășească) nici ei și nici altcineva din familie; în afara precarității fizice, această obsesie fiind întreținută (sic!) și de convingerea că existența lor e la-ndemâna unui blestem, o anatema divină „dobândită“ ca urmare a unor vini, păcate și alte drăcovenii din neam. Altă „cruce“, deci

Cuprins

Eseu cu fosta-i lele-ntre Don Quijote & Don Juan (donii, donii)!.....	5
Eseu K & P.....	6
Eseu cu amintirile ei.....	13
Eseu cu femei (norocu' tău vs ghinionu' lor sau viceversa!?).....	16
Eseu fără inger.....	18
Eseu păgân.....	23
Eseu de moment (poate-al adevărului sau viceversa).....	28
Eseu cu erinii, stihii, remușcături și exorcizări lăuntrice.....	31
Eseu nu cu re-mușcătura, ci cu ne-simțirea duhului lăuntric.....	40
Eseu cu (e) pavă.....	42
Eseu cu blaise-femeie.....	45
Eseu de leac.....	47
Eseu Es-Op.....	51
Eseu posibil.....	53
Eseul așteptării fără rost.....	56
Eseu on-line.....	59
Eseu live (fără life).....	61
Eseu cu întâlnire peste mări și țări, bașca ani.....	64
Eseu la pensie.....	68
Eseu pe moarte și pe viață.....	76
Eseu cu dialog.....	79
Eseul rugăciunii by (by-by!) exorcizare sau invers.....	81

Eseuri ale lumii care-a fost	84
Eseu de milă de silă.....	86
Eseu fără Van Gogh.....	89
Eseu urmuz-tun (sănătos de nebun)	92
Eseurile limbii române (rămâne... romane!?).....	95
Eseu sein und zeit via ein Mann ein wort by language.....	98
Eseu slab de înger.....	100
Eseu de belea.....	103
Eseu-testament	105
Eseu de vis ori de coșmar (altfel, de viață – bașca moarte).....	107
Eseu de-a Macbeth.....	113
Eseu de 1 aprilie (in the mood of Macbeth).....	118
Eseu de supraviețuitor.....	122
Eseu cu scribul lumii care-a fost.....	125
Es-eu sex-eu	127
Eseurile lumii care-a fost.....	130
Eseu aniversar.....	134
Eseu fără rugăciune.....	136
Eseu amarcord (bașca memento...)	138
Eseu cu actor.....	140
Eseu cu dispariții.....	141
Eseu egoist.....	142
Eseul îngrijitorului.....	143
Eseu de trecut... la bilanț.....	145
Eseu tare de înger.....	147
Eseu fără Medeea	149
Eseu de nescris, bașca necitit.....	151
Eseu de salvat (hard by soft sau viceversa).....	153
Eseu de-al meu, de-al tău, de-al lui.	155

Eseu cu persecuția maniei	157
Eseu cu ce-am avut și ce-am pierdut.....	158
Eseul umilinței fără rost	160
Eseu în timpul vieții cu vedere volens-nolens la cel al morții.....	162
Eseu de nepublicat (bașca filosoftarofob)	166
Eseu (de) neașteptat	167
Eseu PS (pa și s'pusy!) ori numai eseul singurătății însingurate care-a fost	169
Eseu la (ne)voia-ntâmplării	171
Eseu de trecut (timpu', viața, strada...)	172
Eseu în lipsă (lipsa tatălui) (a fi sau a nu fi... întreabă-mă să te-ntreb)	174
Es-eu fără eu	179
Eseul cavalerului trecutei (prin ciur și prin dârmon) figuri	181
Eseu cu proasta-ndrăgosti(tă)re	183
Eseu < sau > K ∞ (bașK K a lifetime)	186
Eseu parafrază-n altă fază.....	188
Eseu cu remușcătura (ăluia lăuntric) de cur	190
Eseu To Lose van Gogh	192
Eseul viitorului trecut	194
Eseul viitorului încă prezent	195